

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید خدمت شما استاد گرامی، استاد سوالی از محضر شما داشتم، استاد من به امام خمینی رحمت الله ارادت دارم و وقتی آثارشان را میخوان لذت میبرم. اما آنچه سوال برانگیز است این که چطور امام با آن همه بزرگی که در آثارشان دیده می شود چطور در سال ۶۷ در زندانهای ایران اعدامهای گسترده صورت گرفت. آیا هیچ راهی برای ارشاد اعدام شدگان وجود نداشته؟ اصلا این اعدامها صحت دارد یا ندارد؟ بهرحال اگر این اتفاق رخ داده باشد امام هم اطلاع داشته و موافق بوده اند. چگونه انسانی که آنقدر والا و عارف بوده اند به این مسئله راضی شده اند؟ دیگر اینکه در خصوص تجاوزاتی که به زنان مخالف حکومت در زندانها می شده است؛ چه توضیحی وجود دارد؟ ببینید من واقفم که لازمه یک حاکم اسلامی جاذبه و دافع در موقع لزوم است اما گاهی در نظام اسلامی این دافعه به طور شدید مشاهده می شود و بنظر میرسد میشده با رافت بیشتری هم برخورد شود اما نشده. گاهی در برخورد با مخالفان دیده می شود خشونتهای بیش از حد شکنجه ها و تجاوزات و ... آیا در دوره امام علی هم همینطور بوده و حضرت هرکه را که با ایشان مخالف بود قلع و قمع میکرد؟ گاهی احساس میکنم اگر برخوردها در برخی موارد با رافت اسلامی بیشتری بود خیلی از مخالفین جهم جذب می شدند. سوال دوم در خصوص نحوه برخورد امام ره با آم مسئله مربوط به اوشین و الگوشدن و .. است، برخورد امام ره با آن مسئله قدری عجولانه و غیرمنطقی به نظر می رسد و آدم حس میکند ایشان اولین چیزی که بذهنشان رسیده است را به عنوان حکم صادر کرده اند. استاد گرامی لطفا در صورت امکان توضیحات کاملی بفرمائید چون دلم نمیخواهد چهره امام در ذهنم مخدوش بماند. راستش الان همه اینها را میگذارم به پای اینکه لابد من اطلاعات کاملی ندارم. اما نتیجه گیری کلی در ذهنم بستگی به پاسخ شما دارد. چون من حرفهای شما را قبول دارم. موید باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام ۱- در مورد اعدام طرفداران مجاهدین خلق در زندانها به طور بسیار مختصر عرض کنم که مربوط به بعد از عملیات مرصاد بود که منافقان به پشتیبانی صدام بنا بود کشور ایران را به زعم خود فتح کنند و جهت این امر به هیچ کس رحم نکنند. پس از آن که عملیات آنها به لطف الهی با شکست روبه رو شد از اسناد به دست آمده معلوم شد طرفداران تشکیلاتی آنها در زندانها بنا بوده از عناصر اصلی جهت آن کشتار باشند و از قبل آمادگی خود را اعلام کرده اند. در این راستا محارب محسوب می شوند و حضرت امام «رضوان الله علیه» دستور داده بودند چنانچه هنوز بر

مواضع خود نسبت به طرفداری از مجاهدین خلق پابرجا هستند حکم محارب را برای آن‌ها جاری کنند و این دستور قرآن است که به پیامبر خدا «صلى الله عليه وآله» می‌فرماید حتی در مبارزه با این‌گونه افراد به اسیر شدن آن هم اکتفا نکنید بلکه در آیه‌ی ۴ سوره‌ی محمد «صلى الله عليه وآله» می‌فرماید: «فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثَخَنَّوهُمْ...» چون با کافران محارب روبه‌رو شدند گردن‌های آن‌ها را بزنند تا آن‌که بسیاری از آن‌ها کشته شوند. این حکم خدا است در مورد محارب و حضرت امام به عنوان یک فقیه عالم به احکام دین حکم خدا را اجراء کردند زیرا این‌جا جای رأفت اسلامی نیست چون مجاهدین خلق با نیت براندازی نظام اسلامی دست به اقدام زدند و به حرکات سیاسی اکتفا نکردند بلکه اقدام نظامی نمودند. ۲- در مورد تجاوزاتی که شایع است مطمئن باشید روح نظام اسلامی چنین نیست و اگر هم تجاوزی صورت گرفته یا مأموری سر خود انجام داده و یا نفوذی‌هایی در بین مأموران بوده‌اند که خواسته‌اند نظام اسلامی را لکه‌دار کنند زیرا سیاست کلی نظام اسلامی چنین نیست. ۳- در مورد جریان اوشین و پخش نظر آن خانم توسط رادیو حکم فقهی قضیه همان بود که آقا فرمودند می‌ماند که اگر واقعاً برنامه زنده بوده آن خبرنگار عامل حساب نمی‌شود بلکه مشاور به حساب می‌آید که حکم خود را دارد زیرا هرکس به همان اندازه که در ایجاد زمینه جهت توهین به ذوات مقدسه‌ی خانوادگی عصمت و طهارت نقش داشته باشد مقصر است. به این فکر کنید که حضرت امام «رضوان الله علیه» چگونه جهت تاریخ ما را از نظر به حاکمیت خانوادگی سلطنتی به سوی حاکمیت ولیّ فقیه تغییر دادند و چگونه خداوند قلب مبارک حضرت روح‌الله «رضوان الله علیه» را محل انوار خود قرار داد. موفق باشید